

en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land, dog ikke påberåbe sig artikel 33, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, 1. pkt., indebærer derfor, at en udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1 (konventionsflygtning), ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Det bemærkes, at en udlænding, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 3, som henviser til udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionens artikel 1 F, ikke kan gives opholdstilladelse efter bl.a. udlændingelovens § 7, stk. 1, og derfor ikke er beskyttet mod tvangsmæssig udsendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, 1. pkt. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, 1. pkt., svarer således til flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1.

Ordlyden i den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, 2. pkt., svarer til flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2. Efter bestemmelsen finder den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, 1. pkt., således – i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2 – ikke anvendelse over for udlændinge, der med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet.

Der kan dog aldrig ske udsendelse af landet, hvis en sådan udsendelse ville være i strid med den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 1, gælder således også for konventionsflygtninge, der anses for en fare for statens sikkerhed, eller som efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet. Bestemmelsen gælder endvidere også for udlændinge, der er udelukket fra opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, gælder specielt for udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, hvorimod den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 1, som anført ovenfor gælder i almindelighed for enhver udlænding. Den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, har således kun selvstændig betydning i det omfang, flygtningekonventionens refolementsforbud i det konkrete tilfælde indebærer en videre beskyttelse end det refolementsforbud, der

kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 6. tillægsprotokol.

Til nr. 10 og 12

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 11

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32 b skal en afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8, ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, ændres, hvis det grundlag, som er angivet i afgørelsen, ikke længere er til stede.

Når en udlænding meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8, træffes der efter udlændingelovens § 32 a samtidig afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31.

Når en udlænding udvises ved dom, bortfalder den pågældendes opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 32. Efter udlændingelovens § 49 a træffes der herefter afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31. Hvis udlændingen ikke kan udsendes, skal der tillige træffes afgørelse om, hvorvidt den pågældende skal meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Den foreslåede bestemmelse i § 32 b finder anvendelse i forhold til afgørelser efter udlændingelovens § 32 a og § 49 a.

En afgørelse om, at en udlænding ikke kan udsendes efter udlændingelovens § 31, skal ændres efter den foreslåede bestemmelse, hvis det grundlag, som er angivet i afgørelsen, ikke længere er til stede, således at den pågældende udlænding ikke længere vil være i risiko for forfølgelse ved en tilbagevendt til hjemlandet, jf. udlændingelovens § 31. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er sket et systemskifte i udlændingens hjemland, eller hvis udlændingens forhold har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse ved en tilbagevendt til hjemlandet.

Til nr. 13

Efter den foreslåede bestemmelse i § 34, stk. 3, kan politiet bestemme, at en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.